

'Vermakelijk geschreven verhaal over het stijgen en dalen op sociale ladder.'

De Parvenu beschrijft een jaar uit het leven van een jonge private banker die leeft in een wereld van illusies en opportuniteiten, waarin hij iedereen om zich heen, maar bovenal zichzelf voor de gek houdt. Op het moment dat blijkt dat hij zelf jaren voor de gek is gehouden wat betreft zijn afkomst dreigen zijn leugens uit te komen en lijkt een apotheose die zijn weerga niet kent onvermijdelijk.

Schalekamp weet ondanks de slechte daden van de hoofdpersoon op een bijzondere manier sympathie voor hem te wekken. Leugen en bedrog worden afgewisseld met menselijkheid, herkenbare verlangens en tekortkomingen. Je verafschuwde keuzes die hij maakt, de zwaktes die bij hem naar boven komen en de manier waarop hij met sommige mensen omgaat, maar tegelijkertijd heb je met de beste vent te doen.

Als lezer wordt je in het verhaal meegenomen via dialogen met andere personages, maar wordt je ook deelgenoot van de gedachten van de hoofdpersoon door bijvoorbeeld de zaken die hij stevast in zijn 'zwarte boekje' noteert. Zij het lusten of lasten, de nuchtere notities die vaak contrasteren met eerder beschreven situaties maken het verhaal bijzonder vermakelijk te lezen. Dat Schalekamp van taal houdt moge duidelijk zijn. Met De Parvenu heeft hij mijn woordenschat in elk geval aardig weten te verrijken. En dat geldt ook voor mijn beeld van private bankers uit de hoofdstedelijke grachtengordel.

Wie moet de rol van Hugo spelen, als het verfilmd wordt?

Zonder twijfel Daan Schuurmans. Messcherp en fits the profile.

Wat is je favoriete passage?

Stukje over Bono. Leest weg als een gedicht. "Bono staat niet in de rij. Bono staat in de krant. Hij zingt voor uitzinnige zalen, die zijn naam scanderen, al zijn liedjes kennen en meebrullen, woord voor woord. Bono zet zich in voor wereldvrede, hij is intelligent en geëngageerd. En al die tijd werpen meisjes zich aan zijn voeten." Ik moest ook erg lachen om de zin "Als in Hans, maar dan zonder Grietje, laat ik een spoor achter, van sushi."

Aan wie zou je 't geven?

Aan een ex-vriendje dat drie maanden voor Lehman Brothers omviel besloot daar als investment banker te starten en mij aan de kant te zetten.